

Nr 1027

Av herr **Nordstrandh m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 4, angående utbildningens organisation vid filosofisk fakultet m. m.

(Lika lydande med motion nr 899 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 4/1969 angående utbildningens organisation vid filosofisk fakultet m. m. anges (s. 69 f.) 17 utbildningslinjer vid filosofisk fakultet, vilka, som det heter (s. 75), »kan väntas täcka större delen av de utbildningsbehov, som bör tillgodoses inom de filosofiska fakulteterna». Man observerar därvid, att i denna förteckning ingen utbildningslinje finnes där ämnet latin upptas inom linjens första avdelning. I stället förekommer ämnet i andra avdelningen inom linjerna 10, 11 och 12, där det föreslås skola studeras efter resp. engelska, franska och tyska. Detta kommer för framtida latinstuderande att medföra bestämda olägenheter.

Det är nämligen ur rent metodisk-pedagogisk synpunkt värdefullt att få studera latinet före det eller de moderna språk som ingår i examen. Detta gäller i synnerhet franskan, men i nästan lika hög grad engelskan. I UKAS' ursprungliga förslag förutsattes också — helt riktigt — att latin i kombination med engelska skulle studeras som första ämne.

En studerande, som har bestämd avsikt att läsa latin i förening med annat ämne men önskar uppskjuta valet av detta senare till andra studieåret, går miste om den väsentliga fördel som det successiva tillvalet innebär, varom säges (s. 69): »En fördel med en sådan utformning är att den studerande kommer att uppfatta sitt val som meningsfullt, genom att valet görs i takt med att han under studierna vinner ökad kunskap om sina möjligheter och intressen.»

Kombinationerna latin och svenska (värdefull bl. a. som lärarkombination), latin och historia (ytterst värdefull i synnerhet för arkivtjänstemän men även för åtskilliga historiskt inriktade forskare) och latin och grekiska (alldeles oumbärlig för forskarutbildningen i dessa ämnen) blir tillgängliga endast för studerande som anmäler önskemål om särskild utbildningslinje. Naturligtvis kan sägas, att dessa sistnämnda studerande utan större besvär kan begära sådan utbildningslinje. Emellertid bör härvid en viktig omständighet beaktas. Särskild utbildningslinje avses enligt propositionens skrivning (s. 75) endast skola medgivas »studerande som har klart utformade studiemål», varvid torde få förutsättas att dessa studiemål icke sammanfal-

ler med någon av de 17 standardlinjerna. Det är emellertid ytterst sällsynt, att studenter med intresse och fallenhet för en framtida forskarutbildning alltifrån sin första studietermi helt och fullt verkligen vågar satsa på en sådan karriär och ange ett sådant mål. Just dessa studerande har mer än andra behov av möjligheten att »under studierna vinna ökad kunskap om sina möjligheter och intressen» samtidigt som de kan hålla vägen öppen till andra, närliggande utbildningslinjer.

Problematiken i förevarande avseende skulle kunna lösas om till de 17 föreslagna utbildningslinjerna lades ytterligare en av förslagsvis följande utseende.

<i>Första avd.</i>		<i>Andra avd.</i>		<i>Tredje avd.</i>	
latin	40	engelska	40	fritt val	40
		franska	40	fritt val	40
		grekiska	40	fritt val	40
		historia	40	fritt val	40
		svenska	40	fritt val	40
		tyska	40	fritt val	40

Under hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att i förteckningen över fastställda utbildningslinjer även upptas en med latin som första ämne.

Stockholm den 6 februari 1969

Ove Nordstrandh (m)

Nils Carlshamre (m)

C. G. Regnéll (m)

Gunnar Oskarson (m)